

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΒΛΑΣΤΑΡΗ*

ΗΤΟΙ

κριτική ἔκδοσις πάντων τῶν κατανουκτικῶν καὶ
ἀντιαιρετικῶν Στιχηρῶν καὶ Μακαρισμῶν τοῦ
Ματθαίου Βλάσταρη (ιδ' αἰ.), ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
γνωστῶν χειρογράφων κωδίκων (editio princeps).

Υ Π Ο
Π. Β. Π Α Σ Χ Ο Υ

Ε'.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Μακαρισμοί, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

ΧΡΙΣΤΩ ΜΕΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΔΕΙ ΜΑΤΘΑΙΟΣΣ, ΑΘΛΙΟΣ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός· Διὰ ξύλον δ' Ἀδάμ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ.

⟨α'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Χριστὸν ποθήσωμεν, πιστοί, τὰς σαρκὸς ὀρέξεις μισήσαντες·
αἰδεσθῶμεν τῶν αὐτοῦ παθημάτων τὴν συγκατάβασιν·
ὄψὲ γοῦν γενώμεθα ἐν ἡμῶν αὐτῶν ⟨τὰ⟩ αἷσια πράττοντες,
ὡς ἂν κοινωνήσωμεν αὐτῷ τῆς φαιδρότητος ἐν τῷ μέλλοντι,
5 φέροντες τὸν θερμὸν ζῆλον Σαμαρείτιδος.

⟨β'⟩

1 Ῥῶσιν θείαν καὶ ζωὴν ἡ Χριστοῦ παρέσχεν ἀνάστασις
τοῖς πρεσβέουσιν αὐτὴν καὶ τοῦ νοῦ τηρήσει κατέχουσιν
αὐτῆς τὴν φαιδρότητα καὶ παθῶν ἀγλὴν ἐν Χριστῷ σκεδάζουσι,
σκεδάξειν σπουδάξουσιν κακῶς ἀφ' ἡμῶν τὴν θείαν ἐνέργειαν,
5 ταῦτα τὸ τῆς ψυχῆς ταμεῖον ἐπίσταται.

---

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 489 τοῦ προηγούμενου τεύχους.

ΟΣ

α' 3. τὰ post αὐτῶν addidi.

β' 3. ἀγλὴν om O.

β' 1. Α' Πέτρ. α' 3.

⟨γ'⟩

1 Ἱερεῖα σὺν Χριστῷ σταυρωθέντες ζῶντα γενόμεθα
καὶ ταφέντες σὺν αὐτῷ τὰ χρηστὰ ἐλπίσωμεν λήψεσθαι,
ζωὴν καὶ ἀνάστασιν ἀντιστρόφως δόξαν τε τὴν αἰδίων·
οἱ ἥλιοι οἱ ἡδιστοὶ τῆς σαρκὸς ἀγκέτωσαν τὰ σκιρτήματα,
5 δι' ἄλλοιους ἡδονὴν τοῖς πᾶσι μνηστεύοντες.

⟨δ'⟩

1 Σταυρωθῶμεν τῇ σαρκὶ τῶν Χριστοῦ παθῶν κοινωνήσαντες·
χαίρειν φράσωμεν ζωῇ τῇ προσκαίρῳ σταυρὸν ἀράμενοι,
ἐχθρὸς θανατώσαντα ἀοράτους καὶ ἡμᾶς λυτρωσάμενον·
μηδὲν προτιμήσωμεν αὐτοῦ τῶν σαυόντων ἡμῶν τὴν αἴσθησιν,
5 πίστεως τὸ στερεὸν γνόντες Σαμαρείτιδος.

⟨ε'⟩

1 Τὰς αἰσθήσεις τῷ φωτὶ τῶν Χριστοῦ παθῶν ἀγιάσωμεν·
ἀναστήσωμεν τὸν νοῦν τῆς αὐτοῦ τῷ πόνθῳ ἐγέρσεως·
ἐντεῦθεν γὰρ ἔξομεν ἀρραβῶνα τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος·
μηδὲν ὑστερήσωμεν τῶν ἡμελημένως βιούντων πρότερον,
5 μήπως μάτην ἐκεῖ ἔλεον ζητήσωμεν.

⟨ς'⟩ τριαδικόν.

1 Ὡρα πάλιν σε σκοπεῖν τοῦ Πατρὸς ἰδίως ἢ πρόβλησις,
εἶπερ οὖν καὶ τῷ Υἱῷ τὸ αὐτὸ ἐπίσης κεκοίνωται,
Υἱοῦ τε τὸ ἴδιον τὸ γενᾶσθαι πάντως γε κοινωθήσεται
Πατρὶ καὶ δειχθήσεται, λοιπόν, γεννητὸς Πατὴρ ὁ ἀγέννητος·
5 ταῦτα τὴν πίστιν ἡμῶν τίθησιν ἀνάστατον·

⟨ζ'⟩ θε(ο)τοκίον.

1 Μὴ πεισθέντα τὸν Ἀδάμ ἐντολῇ τῇ θείᾳ, θεότητος
τῇ ἐλπίδι ὁ ἐχθρὸς δελεάσας τούτου διέσεισε
στερεὸν τὸ τῆς φύσεως ἡδονὴν σαρκὸς, δι' ἧς καὶ εἰσῆγαγε
φθορὰν καὶ τὸν θάνατον· διὸ Χριστὸς ἀγνώως, κόρη, ἐκ σοῦ τίκτεται,
5 ἵνα, σὺν τῇ ἡδονῇ, ἀνέλῃ τὸν θάνατον.

ΟΣ

ε' 1. παθῶν: παθημάτων Σ.

ζ' 4. ἀγνώως κόρη transposui m. g.: κόρη ἀγνώως ΟΣ.

δ' 1. Γαλ. ζ' 14. 2. Ματθ. ι' 38, ιζ' 24. Λουκ. ιδ' 27.

ε' 3. Β' Κορ. α' 22. Ἐφεσ. α' 14.

ζ' 1. Γέν. γ' 6. Πρβλ. Ρωμ. ε' 14. 3-4. Σοφ. Σολ. β' 24.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Διὰ ξύλου (ὁ Ἀδάμ).

(ἦ) ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἐνωθέντες τῷ Χριστῷ καὶ τὰ πάθη τούτου βαστάσαντες,
 πρὸς ἀπάθειαν φαιδρᾶν ἐν σπουδῇ προβαίνοντες ἤξομεν·
 Θεοῦ γὰρ συνάφεια ἐν ἡμῖν βλαστήσει τερπνὰ γεννήματα,
 σαρκὸς καθ' ὁμοίωσιν τὴν κοίτην φυλάττουσιν ἀνεπίβατον
 5 βλάπτοντι λογισμῶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν.

(θ') κατα(νυκτικόν).

- 1 Λύπην κτῆσαι, ὃ ψυχῇ, τὴν παθῶν ἀπάντων δλέτειραν,
 οἷς αἰσχυρῶς νυκὶ συζῆς, ἀρετῶν πασῶν δὲ γεννήτρια·
 αὐτὴν γὰρ κατέχουσα, ἁμαρτίας θραύσεις κέντρον ἐνήδονον,
 ἀεὶ γαργαλίζον σε, αἰσχυροῖς ἐκθηλύνόν τε ἐνθυμήμασιν,
 5 ἅπερ ἀποσοβεῖ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

(ι') μαρ(τυρικόν).

- 1 Ὁ διὰ πράξεως ἄγνόν ἀποφήνας σῶμα τὸ ἴδιον
 καὶ θεωρία τὴν ψυχὴν ἀγνισάτω· αὕτη γὰρ κάθαρσις
 τῷ λόγῳ ὀλόκληρος· οὕτως οὖν οἱ μάρτυρες καθηγγίσθησαν
 ἀληθείᾳ καὶ αἵματι· ἡ μὲν θεωρίας γάρ, τὸ δὲ πράξεως
 5 δεῖγμα, ἥτις ζωὴν λύει τὴν ἐφάμαρτον.

(ια', τριαδικόν).

- 1 Σωφρονούντων λογισμῶν ἁμοιρεῖ ὁ λέγων ὡς κέκτηται
 προβολὴν καὶ ὁ Υἱός, τὸ δὲ Πνεῦμα ταύτης ἐστέρηται·
 καὶ γὰρ οὐκ αἰσθάνεται καταδεεστέρας τοῦτο δυνάμεως
 ποιῶν, ὁ τρισάθλιος, παρὰ τὸν Υἱόν, εἰ μὴ χωρεῖν ἔγνωκε
 5 τοῖς εὐαγγελικοῖς ὁμόσε διδάγμασι.

(ιβ') θ(εοτοκίον).

- 1 Τὸν ἰὸν τῆς ἑαυτοῦ ὁ ἐχθρὸς κακίας ἐνέβαλε
 τῷ τῆς γνώσεως φωτῷ καὶ τὴν γευσάμενην διέφθειρεν
 ἡμῶν φύσιν, πάναγνε· τοῦ δὲ σοῦ Υἱοῦ τῆς σαρκὸς γευσάμενος
 αὐτός, ὁ παμπόνηρος, τῇ δυνάμει τῆς ἐν αὐτῇ θεότητος
 5 ὤλετο πεπονθώς, ὕπερ αὐτὸς δέδρακεν.

ΟΣ

θ' 4. ἐκθηλύνον correxi: ἐκθηλύνων ΟΣ.

θ' 1. Πρβλ. Ματθ. ε' 4.

ιβ' 2. Γέν. β' 17, γ' 6 ἐξ.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Διὰ ξύλου (ὁ ᾠΑδάμ).

(ιγ') ἀνα(στάσιμον).

- 1 ᾠΕμφανίζοντα Θεὸν τὰ στοιχεῖα πάσχοντα σείεται,
ἐπειδὴ τοὺς λογικοὺς ἀναισθητῶς ἔχοντας ἔβλεπεν·
ὡσαύτως ἐδήλωσε καὶ τὴν τῶν πραγμάτων σαφῶς μετάρθουν,
ἐμὲ δὲ οὐκ ἔπεισε σταυρὸς, οὐκ ἀνάστασις, οἷς σεσῶσμεθα,
5 ὅλως μεταπεσεῖν πρὸς κρείττω κατάστασιν.

(ιδ') κατα(νυκτικόν).

- 1 Τὸ ὑποκείμενον ὁ νοῦς τὴν οἰκειάν φθειράς ἐνέργειαν
προαιρέσει πονηρᾷ τὰ ἐν ὑποκειμένῳ ἔδειξεν
ἐαυτῷ συμπάσχοντα, θεωρίαν λέγω καὶ πρᾶξιν, αἵτινες
πρὸς τὸν νοῦν ἐπέχουσι λόγον συμβεβηκότων, διὸ τοῦ πρόποντος
5 τρέπονται πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐσφαλμένην κίνησιν.

(ιε') μαρτ(υρικόν).

- 1 ᾠΑγωνισώμεθα στερωῶς, αἰδεσθέντες ἤδη τοὺς μάρτυρας,
πρὸς τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὸν πολέμιον·
καὶ γὰρ τοῖς τοῦ σώματος κατ' αὐτῆς ὡς βέλεσι χρῆται μέλεσι,
κρυπτῶς ἐπερχόμενος, ἀνέδην τε αἰθῆς ἐπιτιθέμενος,
5 πᾶσι τρόποις Θεοῦ χωρίσαι βουλόμενος.

(ις', τριαδικόν).

- 1 ᾠΡᾶστα οὕτω κατιδεῖν τὸ τοῦ δόγματός ἐστιν ἄτοπον·
εἰ προβάλλει ἀληθῶς καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ὡς φῆς δὲ προβάλλει σοὶ ὁ Υἱὸς τε τοῦτο, τί τὸ συμπέρασμα;
Πατὴρ πάντως ἔσται σοὶ προσεχῆς καὶ πόρρω προβολεὺς τοῦ Πνεύ-
ματος,
5 χάριν τῆς τοῦ Υἱοῦ προβολῆς, ὁ βλάσφημον.

(ιζ') θ(εοτοκίον).

- 1 Τῇ ἐμῇ φθορᾷ τρυφῶν ὁ Βελίαρ χαίρων ἠβρόνετο·
ἀλλ' ὁ σὸς Υἱός, ἀγνή, παραμείψας μηδὲν τῆς φύσεως,
ἡμῶν σάρκα εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἁμαρτίαν δὲ οὐ προσήκατο,
ἐπεὶ οὐ τῆς φύσεως ἡμῶν ἦν, καὶ ταύτης δὲ μὴ φεισάμενος
5 ἔφθαρται ὑποσχῶν δίκην τοῦ τολμήματος.

ΟΣ

ις' 2. καὶ γὰρ Ο om.

ιγ' 1-2. Ματθ. κζ' 51. Μάρκ. ιε' 38, Λουκ. κγ' 45.

ιε' 2. Ματθ. ιγ' 39.

ις' 1. Πρβλ. Β' Κορ. ζ' 15. 3-4. ᾠΕβρ. θ' 28.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Διὰ ξύλου (ὁ Ἰαδὰμ).

(ιη') σταυρώ(σιμον).

- 1 Οἱ σταυρώσαντες Χριστὸν ἀναισθήτως ἔχοντες ἔμενον,
οἱ δὲ λίθοι τῶν ἐθνῶν, αἱ καρδίαι δὴλον ἐξηγγύμεναι
τὸν σπόρον ἐδέχοντο τῆς χάριτος Χριστὸν ὡς Θεὸν σέβοντες·
ἐγὼ δὲ τοὺς ὕστερον ὡς χρὴ μὴ ζηλώσας, ὡσπερ οἱ πρότεροι
5 ἐπαρώθη, Χριστὸν τοῖς ἔργοις ἀγορεύμενος.

(ιβ') ἀνα(στάσιμον).

- 1 Νεκρωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ τοὺς νεκροὺς ψυχῇ καὶ τῷ σώματι
ἐξανέστησας, Σωτὴρ, καὶ εἰς τὴν ἄνω πόλιν εἰσήγαγες·
πολλοῖς τε παράδειγμα τοῖς ἰουδαίοις τὴν πλατεῖαν προέθηκας
τοῦ βίου τοῦ σώφρονος· δὸς δὲ ἡ νεκρωθέντα καμὲ τοῖς πάθεσι
5 ζῆσαι κατ' ἀρετὴν, τὴν ἐκεῖσε φέρουσαν.

(κ') μαρ(τυρικόν).

- 1 Ἀθληταὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ὀφθαλμοῖς ἐστῶσιν ἀντέστητε
τῇ ἀμαρτίᾳ, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου καταφρονήσαντες,
καὶ τρόπους ἠγάγατε πολυειδεῖς θανάτου, μᾶλλον συνάγοντες
Χριστῷ ἐν τῷ τέμνεσθαι τὰ ὄργανα, πάνσοφοι, τὰ τῆς φύσεως,
5 ἀλλήλοις καὶ Θεῷ τοὺς πάντας συνάπτοντες.

(κα', τριαδικόν).

- 1 Δι' Υἱοῦ πέμπει, φασίν, ὁ Πατὴρ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καὶ συναίτιος λοιπὸν, ὁ Υἱὸς Πατρὶ τῆς ὑπάρξεως
τοῦ Πνεύματος πέφυκεν· ἢ διὰ γὰρ τοῖς πατράσιν αὐτὸ βούλεται·
ἀλλ' οὗτοι ἐρρέτωσαν, οὐδεὶς γὰρ τὸ εἶναι δι' Υἱοῦ εἴρηκεν
5 ἔχειν, ἀλλ' ἐκ Πατρὸς, δι' Υἱοῦ δὲ δίδοσθαι.

(κβ') θ(εοτοκίον).

- 1 Ἐν οὐσίᾳ ὁ Θεὸς ὑπερουσίως ἐκ σοῦ γέγονε,
καὶ τὸ μυστήριον, ἀγνή, διὰ τέλους μένει μυστήριον·
καὶ γὰρ τὸ φαινόμενον συμμέτρως τοῖς σφριζόμενοις πρὸς δύναμιν
ἀεὶ μειζρον κέκτηται τοῦ ἐκφανθέντος τὸ μῆπω ὀρώμενον·
5 τίς οὖν ἀξίως αὐτὸ θανατάσαι δυνήσεται;

ΟΣ

κα' 4. ἐρέτωσαν Σ.

ιη' 2. Ματθ. κζ' 51.

ιβ' 1-2. Ματθ. κζ' 52.

κ' 1-2. Ἰακ. δ' 7. Α' Πέτρ. ε' 9

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Διὰ ξύλου (ὁ Ἄδάμ).

(κγ') ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἰωνᾶς σοῦ προτυπῶν τὴν ταφήν, Χριστέ, καὶ ἀνάστασιν,
τῆς θαλάσσης καὶ θηρός, μεθ' ἡμέρας τρεῖς, κρείττων δέδεικται·
κρατήσας γὰρ πρότερον τῶν παθῶν καὶ τούτων ὄφθη ἀνώτερος;
Σωτήρ, κάμῃ λύτρωσαι παθῶν ψυχικῶν τὸν σοὶ προσανέχοντα,
5 μήπως τοῦ νοητοῦ θηρός τροφή γένωμαι.

(κδ') ἀπο(στολικόν).

- 1 Μαθηταὶ Χριστοῦ ὑμεῖς, τῶν δαιμόνων μὴ ἀγνοήσαντες
τὰ νοήματα, μιᾷ ἐπινοίᾳ τοὺς μὲν καθείλετε,
ἀνθρώπους δ' ἐσώσατε· σαφῶς γὰρ τῶν διωκτῶν ἀνεχόμενοι,
τοὺς μὲν ἐπεστρέψατε, χρηστότητι παραδόξως ἐλκύσαντες,
5 τῆς τυραννίδος δὲ ἐκείνους ἐπαύσατε.

(κε') μαρ(τυρικόν).

- 1 Ἀπατήσας ὁ ἐχθρὸς ἀθεκάστως πάντας διέστησεν
ἀπ' ἀλλήλων καὶ Θεοῦ καὶ εἰς δόξας πλείστας κατέτεμεν·
οἱ θεῖοι δὲ μάρτυρες, τὸ τῆς φιλαντίας πάθος μισήσαντες,
τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὡς γάλακτι, ὅπῃ τῷ κόσμῳ ἐνέβαλον
5 καὶ Ἐκκλησίαν ἡμᾶς εἰς μίαν συνέπηξαν.

(κς') τριαδικόν).

- 1 Τὸ φρονεῖν εἶναι ταυτὸν χορηγίαν ἅμα καὶ πρόβλησιν
δυοῖν θάτερον δηλοῖ, ἢ καὶ τὸν Υἱὸν εἶναι πάντως γε
τοῦ Πνεύματος αἵτιον, ἢ χορηγὸν μόνον καὶ τὸν γεννήτορα·
ἢ οὖν δύο ἔσονται ἀρχαί, ἢ οὐδὲ ὁ Πατὴρ προβέβληκε,
5 καὶ ἐτέραν ἀρχὴν τῶν τριῶν ζητήσομεν.

(κζ') θε(οτοκίον).

- 1 Θεοτόκε, τὸ φανὲν διὰ σοῦ τῷ κόσμῳ μυστήριον
ἔτι μένει τοῦ λοιποῦ παντελῶς τοῖς πᾶσιν ἀπόκρυφον
λόγῳ οἰφδότητι, ὅπως ἔστιν ὅλως μὴ γνωσκόμενον·
καὶ γὰρ ὑπὲρ ἀνθρώπων γενόμενος ἄνθρωπος, ὅπως γέγονε,
5 τὸν τρόπον ὁ Θεὸς πάντῃ ἔχει ἄρρητον.

κγ' 1-2. Ἰωάν. β' 1. 4-5. Α' Πέτρ. ε' 8.

κδ' 1-2. Β' Κορ. β' 11. 3-4. Α' Κορ. δ' 12.

κε' 1. Πρβλ. Β' Κορ. ια' 3. Ρωμ. ζ' 11.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Διὰ ξύλου <ὁ Ἀδάμ>.

<κη'> σταυρώ(σιμον).

- 1 Ἀποστήσας ὁ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ τὴν σύμπασαν ἔχαιρε,
Χριστὸς δὲ διὰ σταυροῦ συμπλακεῖς αὐτῷ καταβέβληκε
καὶ πάντων ἀπέλιπε τῶν ἐν γῆ τὸ κράτος καὶ κατ' ἐπίγνωσιν
ἐπεὶ δ' ὁ μισθὸς ἐστὶν ἐν οὐρανῷ τοῖς πιστοῖς καὶ τὸ πολίτευμα
5 ἐξουσίαν κἀκεῖ εἰληφέναι εἴρηκεν.

<κθ'> ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἴδου κατάκριτος ἢ πρὶν φύσις ἦνωται καθ' ὑπόστασιν
ἀσυγχύτως τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν σταύρωσιν
καὶ θείαν ἀνάστασιν ἐν οὐρανῷ ὡς οὐσα Θεὸς τῆ χάριτι,
καὶ αὕτη ἐκάθισεν, ἀγγέλων αὐτὴν ὑμνοῦντων, ἀνθρώπων τε,
5 ὅθεν τούτων ὁμοῦ κράτος ἀνεδήσατο.

<λ'> μαρ(τυρικόν).

- 1 Οἱ καλεῖσθαι τοῦ Χριστοῦ ἀληθῶς τε εἶναι βουλόμενοι
ἀγωνισώμεθα στερεῶς, ἐφαμίλλως τοῖς θείοις μάρτυσι,
τὸν λόγον τοῖς πάθεσι μὴ προδοῦναι, ὥστε τὰ ἁμαρτήματα
ποιεῖν κατὰ πρόθεσιν, μηδέ γε ἀρνήσασθαι, τῷ μὴ βούλεσθαι
5 φόβῳ, τὸ ἀγαθὸν λαλεῖν ἢ μετέρχεσθαι.

<λα'> τριαδικόν).

- 1 Σύνες ὁ σοὶ λέγω νῦν· εἰ τὴν πέμψιν καὶ τὴν ἐκπόρευσιν
ταυτὸν εἶναι ἀξιοῖς, παρ' ὁ δὴ καὶ τῷ Υἱῷ δίδως γε
ἐντεῦθεν τὴν πρόβλησιν, ἐπειδὴ πεπεμφθαι καὶ αὐτὸν ἔγνωμεν
πατρὸθεν, προσάφομεν καὶ τούτῳ ἐκπόρευσιν καὶ οὐ γέννησιν;
5 χαίρειν φράσον αὐτῷ τοῖς τοιούτοις δόγμασιν.

<λβ',> τριαδικόν).

- 1 Συντασσομένη γενικῆ τρόπους ἢ διὰ πεντεκαίδεκα
ὑποθέσεων δηλοῖ, φερομένη πρὸς ἄλλην πρόθεσιν,

ΟΣ

λ' 3. ὥστε post προδοῦναι Σ om.

λα' 2. τῷ ante Υἱῷ: τὸ Σ.

κη' 4. Φιλίπ. γ' 20. 5. Ματθ. κη' 18.

κθ' 3-4. Μαρκ. ις' 19. Ἐφεσ. α' 20. Ἐβρ. α' 3, ἡ' 1, ι' 12 καὶ ιβ' 2.

λα' 3-4. Γαλ. δ' 4. Πρβλ. Ἰωάν. α' 14.

αἱ πᾶσαι δὲ πρέπουσαι αἰσθητοῖς καὶ πράγμασι καὶ κινήμασι·
 μὴ οὖν, τὴν τοῦ Πνεύματος ἀξίαν ὑβρίζων τοιούτοις σοφίσμασι,
 5 τὸ δι' Υἱοῦ ἐξ Υἱοῦ δυσσεβῶς ἐκλάμβανε.

⟨λγ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ἀποδείξει ὁ θαρρῶν λογικῇ πεπλάνηται, δέσποια,
 τὸ μυστήριον εἰπεῖν τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Λόγου σαρκώσεως,
 ἀσπόρου συλλήψεως, πῶς φθορᾶς χωρὶς ὡς μήτηρ ἐγέννησας
 παρθένος τε ἔμεινας σαρκί, πῶς ὁ ὑπερτελῆς προέκοπτε
 5 πνεύματι, θέλων ἐμὲ προκόπτων εἰς δύναμιν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

Διὰ ξύλου ⟨ὁ Ἀδάμ⟩.

⟨λδ'⟩ ἀνα(στάσιμον).

1 Θύραν ἤνοιξε Χριστὸς σωτηρίας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
 ἐγερθεὶς ἐκ τῶν νεκρῶν μαθηταῖς αὐτοῦ ἐντειλάμενος,
 βαπτίζειν τοὺς ἅπαντας εἰς Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ὄνομα·
 αἰσχύνθητι, Ἄρειε, Χριστοῦ εἰρηκότος οὐκ εἰς ὀνόματα,
 5 ἐν γὰρ ἡ τῶν τριῶν θεότης ἐπώνυμον.

⟨λε'⟩

1 Λαμπρῶς ἔδειξε Χριστὸς τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον
 ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀριθμήσας τρία τὰ πρόσωπα
 μιᾶς τῆς θεότητος· οὐ γὰρ ἐν τριώνυμον ὁ Θεὸς πρόσωπον,
 ὡς ἔφη Σαβέλλιος, τὸ ἐκ διαμέτρου κακὸν πρὸς Ἄρειον,
 5 οἱ κατάκρας δ' ὁμοῦ ἴσοι τὴν ἀσέβειαν.

⟨λς'⟩.

1 Ἴδε ὅπως ὁ Χριστὸς τὰ κεφάλαια ἐδιδάξατο
 δι' αὐτοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἀμφοτέρα
 ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, καὶ θεολογίαν ἐν τῷ βαπτίσματι
 καὶ πρᾶξιν θεάρεστον, τῇ τηρήσει πάντων ὧν ἐνετείλατο·
 5 φριξόμεν οὖν ὁμοῦ μὴ πάντα φυλάξαντες.

ΟΣ

λδ' 1. ἔθνεσι Σ.

λγ' 4-5. Λουκ. β' 52. Πρβλ. Φιλip. α' 25. Α' Τιμ. δ' 15.

λδ' 1. Πράξ. ιδ' 27, ις' 17. 2-3. Ματθ. κη' 19.

λε' 2-3. Ματθ. κη' 19.

λς' 4. Ματθ. κη' 20.

⟨λζ', τριαδικόν⟩.

- 1 "Όταν διὰ τοῦ Υἱοῦ διακούσης Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 νόει καὶ μετὰ Υἱοῦ, ὡς ὁ μέγας ἔφη¹ Βασιλείος·
 ὡς γὰρ δι' αὐτοῦ ἡμῖν φανὲν ἐκ Πατρὸς τε ἄμφω τὰ πρόσωπα
 τὰ δύο ὑπάρχοντα φησὶν ὁ Υἱὸς τὸ ἐκ Πατρὸς ἅγιον
 5 Πνεῦμα δι' ἑαυτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ τε ἔδειξεν.

⟨λη'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Σύ, ἀγνή, οὐσιωδῶς συλλαμβάνεις καὶ καθ' ὑπόστασιν
 Λόγον τὸν ἐν τῷ Πατρὶ κατ' οὐσίαν γε ὑφιστάμενον,
 Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀμφοτέρας ὄντως τὰς φύσεις ἔχοντα·
 ταυτὶ τὰ μυστήρια χωρεῖ μόνη πίστις, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν
 οὔσα καὶ λόγον ὁμοῦ βεβαία ὑπόστασις.

ΟΣ

λζ' 5. ἑαυτοῦ Σ: αὐτοῦ Ορ.ε.

λη' 4-5. Πρβλ. 'Εβρ. ια' 1.

---

1. Βλ. *Μεγ. Βασιλείου*, Περὶ τοῦ ἁγ. Πνεύματος, Migne PG, 32, 152α (ἐκδ. ἐν SC ὑπὸ Β. Pruche, Paris 1974, σ. 194. Πρβλ. Πάσχου, Βλάσταρης..., σ. 247-248.

Σ΄.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Μακαρισμοί, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

ΠΕΜΠΤΟΝ ΦΕΡΕΙ ΣΟΙ, ΧΡΙΣΤΕ, ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΜΕΛΟΣ.

Ἦχος πλ. α΄. Πρός· Ὁ ληστής ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ.

⟨α΄⟩ ἀναστά(σιμον).

- 1 Πῶς ὑμνήσω σου, Χριστέ,
τὸ δίκαιον καὶ δυνατόν καὶ σοφόν;
Ἐποδὺς γὰρ ἀπαθῶς τὴν παθητὴν ἡμῶν φύσιν,
διὰ θανάτου κρίσει τὸν ἐχθρὸν
5 δικαίᾳ κατέκρινας.

⟨β΄⟩

- 1 Ἐνεργεῖς ὡς δυνατός,
τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ὁ Θεός,
τὴν ἀπάθειαν πάθεισι καὶ τὴν ἄνεσιν πόνοις.
καὶ διὰ θανάτου δοὺς ἡμῖν
5 ζωὴν τὴν αἰώνιον.

⟨γ΄⟩

- 1 Μνηθεῖς, ὡς ὁ τυφλός,
προσκυνήσω σου τὴν δόξαν, Χριστέ,
τὴν ἐνέργειαν ὅτε τῆς χάριτος ἐν καρδίᾳ
κατιδὼν αἰσθήσει νοεῶν,
5 πλησθήσομαι πνεύματος.

ΟΣ

β΄ 5. αἰώνιον Ο: αἰδῖον Σ.

α΄ 3-5. Ἐβρ. β΄ 14, θ΄ 15. Πρβλ. Α΄ Κορ. ιε΄ 54.

β΄ 4-5. Ἰωάν. ε΄ 24, η΄ 51.

γ΄ 1-2. Ἰωάν. θ΄ 38.

⟨δ'⟩

- 1 Προσκυνήσας ὁ τυφλὸς
τὸν Χριστὸν οἷα Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
δογματίζει ἓνα καὶ τὸν αὐτόν, ἑκατέρω
φύσιν ἔχοντα, τὸν δυσσεβῆ
5 ἐλέγχων Νεστόριον.

⟨ε'⟩

- 1 Τῶν ὀρεκτῶν ἡ κορωνίς,
φῶς ἀμήχανον καὶ κάλλος, Χριστέ,
τοῦ προσώπου σου μή με τοῦ γλυκυτάτου στερήσῃ
σχέσις ἢ τῶν γηϊνῶν, δεινῶς
5 σαινόντων τὴν αἴσθησιν.

⟨ς'⟩, τριαδικόν).

- 1 Ὅτι διὰ τοῦ Υἱοῦ
διαλλάξαντος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ
τοῖς οἰκείοις πάθει, τρανῶς τὸ Πνεῦμα κατήλθε,
ταύτη πεφηνέαι δι' Υἱοῦ
5 τοῖς πατράσιν εἴρηται.

⟨ζ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Νὸξ ἐλεύσεται, φησίν,
ἢ ἀπάσης ἐργασίας ἡμᾶς
ἀποκλείουσα· διό, ἕως ἔστιν ἡμέρα,
φώτισον, παρθένε, τῆς ἡμῶν
5 καρδίας τὰ ὄμματα.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ ληστής ἐν τῷ σταυρῷ.

⟨η'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Φανερῶν, Χριστέ, τὸ σὸν
νῦν ὑπέροφον, ποικίλως ἡμῶν
τὴν ἀνάκλησιν εἰργάσω, τῆς ἁμαρτίας τὸ κράτος
πάθει λύσας, πάλαι δι' ἡν
5 ἡμεῖς ἀπολώλαμεν.

δ' 1-2. Ἰωάν. θ' 38.

ς' 1-3. Β' Κορ. ε' 18. Ρωμ. ε' 10.

ζ' 1-3. Ἰωάν. θ' 4.

η' 3-4. Ἀποκ. α' 5.

⟨θ'⟩ κατ(ανυκτικόν).

- 1 Ἐχων πλήθος οἰκτιρωῶν,
τὰ σὰ μὴ κλείσης ἐμοὶ σπλάγχνα Σωτήρ,
εἰ καὶ ἡμαρτον ὑπὲρ πάντας, ἀλλὰ τὴν πίστιν
δέξαι μόνην καὶ ἀντὶ καλῶν
5 πράξεων καὶ σῶσόν με.

⟨ι'⟩ μαρ(τυρικόν).

- 1 Ῥωμαλέως, ἀθληταί,
ἡδονὰς τὰς ἐμπαθεῖς ἐκ ψυχῆς
ἀπεκρούσασθε πρῶτον, εἶτα καὶ τὰς αἰκίας
εὐσεβείας χάριν τῆς σαρκὸς
5 εὐψύχως ἠνέγκατε.

⟨ια'⟩ τριαδικόν).

- 1 Ἔθος ἔστι τῇ Γραφῇ
τῆς Τριάδος δωρεὰς τῆς σεπτῆς
λέγειν πνεύματα· μὴ οὖν τοῦ Πνεύματος τὴν οὐσίαν,
τὴν δὲ χάριν διὰ τοῦ Υἱοῦ
5 χορηγεῖσθαι πιστενε.

⟨ιβ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ἴν' ἀνέλη ἡδονὴν
καὶ ὀδύνην τὴν ἐκ ταύτης, ἀγνή,
Χριστὸς τίκεται ἀφθόρως ἐκ σοῦ, ἐξορίζων
πάθος πᾶν τῆς φύσεως ἡμῶν
5 ἐπεισελθὼν ὕστερον.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

Ὁ ληστής (ἐν τῷ σταυρῷ).

⟨ιγ'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς,
νέαν ἔδειξας ζωὴν, ἀγαθέ,
ἐξ ὀδύνης μὲν τυχὼν ἀρχομένην καὶ πόνων,
τελευτῶσαν δὲ εἰς ἡδονὴν
5 θείαν καὶ αἰδίων.

θ' 1-2. Β' Κορ. α' 3. Ἰακ. ε' 14
ια' 1-3. Ἦσ. ια' 2, κη' 6 καὶ κθ' 10.

⟨ιδ'⟩ κατα<νυκτικόν>.

- 1 Ὁ λόγῳ μόνον τὸν σταυρὸν
ἐγκαυχώμενός σου αἶρειν, Σωτήρ,
αὐτοκράτορα τῶν παθῶν δὲ τὸν νοῦν οὐκ ἔχων,
ἔοικεν, ὡς Πέτρος που φησί,
5 τυφλῶ μνωπάζοντι.

⟨ιε'⟩ μαρ<τυρικόν>.

- 1 Ἰλιγγιᾶ ἡμῶν ὁ νοῦς,
ἐννοῶν ὧν πρὸς Θεοῦ, ἀθληταί,
ἐπετύχετε· τῶν οὐκ ἠργμένων γὰρ Θεοῦ ἔργων
πόνοις μετασχόντες ἱκανοῖς,
5 θεοὶ θέσει γεγόνατε.

⟨ις'⟩ τριαδικόν>.

- 1 Χάριν τίνος ὁ Χριστὸς
δις εἰπὼν τὸ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορεύεσθαι καὶ παρ' αὐτοῦ ὅλως οὐκ ἔφη;
Διὰ τὸ ἀνθρώπινον, ἔρεῖς·
5 καὶ πῶς πέμψειν εἴρηκεν;

⟨ιζ'⟩ θ<εοτοκίον>.

- 1 Ῥῆξον, κόρη, τὰς σειρὰς
τῶν παθῶν μου ἐλευθέρω τῷ νῶ,
ὅπως ἴδω τοῦ ὑποστατικοῦ ἐν καρδίᾳ
θείου τε φωτὸς διηνεκῆ
5 καὶ βεβαίαν ἔλλαμψιν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ.

Ὁ ληστής <ἐν τῷ σταυρῷ>.

⟨ιη'⟩ ἀνα<στάσιμον>.

- 1 Ἰατρεῶν τοῦ Ἀδάμ
τὰς φθαρείσας ἕξεις ἀνανεοῖς
φιλανθρώπως κατὰ πνεῦμα ταῖς σεαυτοῦ, Σῶτερ,
ἐν σαρκὶ στερήσει παθῶν
5 ὁ ἀπαθῆς θεότητι.

ιδ' 3. Δ' Μακ. α' 1. 7. 13. ις' 1. 4-5. Β' Πέτρ. α' 9.
ις' 1-3. Ἰωάν. ιδ' 26, ιε' 26.

⟨ιθ', σταυρώσιμον⟩.

- 1 Σοὶ μὲν πρῶτον τὸν σταυρὸν
ἐπιτιθοῦσιν Ἰουδαῖοι, Χριστέ,
ὡς ἀρᾶς ξύλον αὐτοὶ φυλαττόμενοι ἄρα·
εἶτα κατ' ἐπήρειαν αὐτῶν
5 ὁ Σίμων ἐβάστασεν.

⟨κ'⟩

- 1 Τὸν σταυρὸν, ὡς ὁ Χριστός,
αἴρειν πρῶτον τὸν διδάσκαλον χρῆ
ἀπαθεία λάμποντα, εἶτα τοὺς ὑπηκόους
νοθετεῖν· καὶ γὰρ ὑπακοή
5 Σίμων ἐρμηνεύεται.

⟨κα', τριαδικόν⟩.

- 1 Εἰ ὡς ἄνθρωπος εἶπεῖν
παρητεῖτο ταπεινῶν ἑαυτὸν
ἐκπορεύεσθαι Χριστὸς καὶ παρ' αὐτοῦ τὸ Πνεῦμα,
πέμψειν πῶς εἶπεν; οὐ γὰρ Θεὸς
5 παρ' ἀνθρώπου πέμπεται.

⟨κβ'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Μακαρίων διὰ σοῦ
ἠξιώθημεν, ἀγνή, δωρεῶν,
οὐ γὰρ γνώσεως ἀπλῶς φωτισμοῦ καὶ νοημάτων,
καθ' ὑπόστασιν δ' ἐν τῇ ψυχῇ
5 ἐλλάμψεως Πνεύματος.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ὁ ληστής ⟨ἐν τῷ σταυρῷ⟩.

⟨κγ'⟩

- 1 Ἐλθεῖν μου τὴν ψυχὴν
δι' ἧς ἔτεμες ὁδοῦ, ἀγαθέ,
τῷ πτεροῦ τοῦ Πνεύματος δίδου κουφιζομένην
ἐνθα καὶ τὴν ἀπαρχὴν ἡμῶν
5 εὐσπλάγγχνως ἀνήνεγκας.

ιθ' 1-5. Ἰωάν. ιθ' 17. Μάρκ. ιε' 21.

κα' 3-4. Ἰωάν. ιε' 26.

κγ' 4. Α' Κορ. ιε' 20.

⟨κδ'⟩

1 Τὸ μυστήριον τῆς σῆς
 ἐννοῶν οἰκονομίας, Χριστέ,
 φρίττω πῶς τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθεῖλες,
 ἐκατέρας φύσεως αὐτὸς
 5 μεσίτης γενόμενος!

⟨κε'⟩

1 Θεὸς ἔχων δι' ὀργῆς
 τὴν ἐκστᾶσαν αὐτοῦ φύσιν ἡμῶν
 οὐκ ἐσπένδετο ταύτῃ εἰς τέλος ἀγνωμονούσῃ·
 ταύτην δὲ φορέσας ὁ Υἱὸς
 5 τῷ Πατρὶ διήλλαξεν.

⟨κς'⟩

1 Ἀναβάς εἰς οὐρανοῦς
 καὶ τὴν φύσιν συνυψώσας ἡμῶν,
 τῷ προτέρῳ θαύματι μείζον ἠνώσας θαῦμα·
 ἔκλινας γὰρ ἐκείνους εἰς γῆν
 5 καὶ ταύτην ἀνήγαγες.

⟨κζ'⟩

1 Ἱερεῖον σεαυτὸν
 ἠνεγκας ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Πατρὶ
 καὶ διήλλαξας ἡμᾶς τοῦτον ἡθετηκότας,
 λήθην τῶν προτέρων κακῶν,
 5 Σῶτερ, ποιησάμενον.

⟨κη', τριαδικόν⟩.

1 Ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,
 τοῦ ἀνθρώπου κατὰ σέ, τῷ Υἱῷ
 ἀποστέλλει τότε τὸ Πνεῦμα βαπτιζομένῳ,
 τὸ ἐκπορευόμενον αὐτοῦ,
 5 ὡς φρονεῖ Νεστόριος.

ΟΣ

κς' 4. ἔκκλινας Ο.

κδ' 3. Ἐφεσ. β' 14. 4-5. Γαλ. γ' 20. Πρβλ. Α' Τιμ. β' 5.

κε' 4-5. Ρωμ. ε' 10.

κς' 4. Ψαλμ. ιζ' (ιη') 10.

κζ' 3. Ρωμ. ε' 10. Πρβλ. Ἐφεσ. ε' 2.

κη' 3. Πρβλ. Ματθ. γ' 16.

⟨κθ'⟩ θ(εστοκίον).

- 1 Σαρκοθεὶς ἐκ σοῦ, ἀγνή,
 ὁ Λόγος φύσεων διαφορὰν
 οὐ προσώπων ἔσχε· διὸ καὶ ἀναληφθέντος
 μένει Τριὰς ἢ Τριάς, ἐνὸς
 5 ὄντος καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Ὁ ληστής (ἐν τῷ σταυρῷ).

⟨λ'⟩

- 1 Μεθιστᾶ χάρις ἢ σὴ
 καθ' ἐκάστην τὰς ἀξίας ψυχὰς
 τῷ περὶ τῆς ἀπαθείας πρὸς δόξαν τὴν ἄνω,
 ὡς τὴν ἀπαρχὴν ἡμῶν αὐτὸς
 5 τότε λαβὼν ὑψώσας.

⟨λα'⟩

- 1 Ἐλκειν ἄνω τὸ βαρὺ
 τῶν μερῶν λόγον εὐλήφειν καὶ νοῦν,
 τῆς κακίας δὲ ἢ ἕξις ψυχῆς οὐσα νόσος
 ἔλκει μᾶλλον εἰς Ἄδου, αὐτῇ
 5 τὸν νοῦν με προσέχοντα.

⟨λβ'⟩

- 1 Λόγε, ῥῦσαι νοητοῦ
 τὸν νοῦν σάλου, μὴ χειμῶνι παθῶν
 καὶ ψυχῆς ἀκαρπία ἐκδημήσας τοῦ βίου,
 ἀμάρτω ἧς ἔδειξας ἡμῖν
 5 τρίβου τῇ ἀνόδῳ σου.

⟨λγ', τριαδικόν⟩.

- 1 Ὅρα ὅπως διαιρεῖς
 εἰς Υἱοὺς δύο τὸν ἓνα Χριστόν,

ΟΣ

λγ' 1. διαιρεῖς Ο: διαιρῆς Σ

κθ' 3. Μάρκ. ις' 19.

λ' 4. Α' Κορ. ιε' 20.

ὁ τὸ Πνεῦμα λέγων καὶ ἐξ Υἱοῦ· κατὰ σέ γὰρ
 τούτῳ βαπτισθέντι ἐπελθόν
 5 φρονεῖν οὕτω δίδωσιν.

⟨λδ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Σὺ μου δεῖξον τὴν ψυχὴν
 ἀνεπίβατον αἰσχυρῶν λογισμῶν
 ἐναγῶν παθῶν τε ἀπαλλαγὴν δός μοι, κόρη,
 ἦν ὁ μήπω χάριτι εὐδῶν
 5 οὔπω λύσω εὔρηκεν.

Z'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ <ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ>.

<Μακαρισμοί, ὧν ἡ> ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΥΜΝΕΙ ΣΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ, ΛΟΓΕ,

ΠΑΘΩΝ ΖΗΤΩ[Ω]Ν ΛΥΣΙΝ.

Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός· Ὁ ληστής <ἐν τῷ σταυρῷ>.

<α'>

1 Μεταδὸς ἡμῖν, Σωτήρ,
τοῦ πληρώματος τοῦ σοῦ, ὡς Θεός,
τῇ σεπτῇ σου κενώσει καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύσας,
λάφυρον ἐκεῖθεν ἡμᾶς
5 τῷ Πατρὶ ἀνήνεγκας.

<β'>

1 Ἀνελήφθης, ὁ Σωτήρ,
Θεὸς οἶα ἐν νεφέλῃ φωτὸς
καὶ ψυχὴν τῶν γηίνων οὕτως ὑπεραρθεῖσαν
φέρεις ἐποχοῦμενος αὐτῇ
5 πρὸς δόξαν αἰδίων.

<γ'>

1 Τὸ τοῦς νόας ἐν λευκαῖς
στολαῖς ὄφθαι ἀνιόντος Χριστοῦ,
τὴν πολλὴν αὐτῶν ὥσπερ ἡδονὴν ὑπεδείκνυ.
ἦν ἐτρύγων ἦδη, τὰς ἡμῶν
5 διαλλαγὰς βλέποντες.

ΟΣ

in tit. Τῷ Σαββάτῳ in mrg.

α' 1-2. Ἰωάν. α' 16. 3. Φιλιπ. β' 7.

β' 1-2. Μάρκ. ις' 19. Λουκ. κδ' 50-53. Πράξ. α' 9-11.

γ' 1-2. Πράξ. α' 10.

⟨δ'⟩, τριαδικόν).

- 1 Θεωρεῖ ὁ βαπτιστῆς
τὸ δόγμα τότε τῆς Τριάδος τρανώς·
ἐν Υἱῷ γὰρ μένει τὸ ἐκ Πατρὸς θεῖον Πνεῦμα,
δεῖξις γὰρ τοῦ ἀεὶ ὄντος ἦν
5 τὸ τότε μυστήριον.

⟨ε'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ἀγαθῶν παρεκτικῆ
ἐνθέων γέγονας, παρθένε ἀγνή·
τῷ γὰρ τόκῳ σου οἱ πιστεύσαντες ἐκ καρδίας,
ἔτι ὄντες ἐν σαρκί, φωτὸς
5 θεῖαν αἴγλην δέχονται.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Ἦχος πλ. β', πρὸς· Ἡ τὸ χαῖρε.

Ὁ εἰρμός· Μνήσθητί μου, ὁ Θεός.

⟨ς'⟩ ἀνα(στάσιμον).

- 1 Ἰσθι μάτην τὸ πονεῖν νυκτὸς τοὺς μύστας
ὑπεδήλου προφήτας, θηρεύσαντας
οὐδὲ ἐν ἔθνος πρὸ τῆς Χριστοῦ ἐγέρσεως.

⟨ξ'⟩

- 1 Ὅρα ὅπως δὲ ἡ χάρις σαγηνεύει
ἔθνη πάντα, ἡρίκα ὁ ἥλιος
δικαιοσύνης ἐκ τάφου ἀνέτειλεν.

⟨η'⟩ τῆς Ἀναλήψεως.

- 1 Σχολὴν μὲν παθῶν ἢ ἔργουσι δωρεῖται
τοῖς ἀνθρώποις, ἢ δέ γε Ἀνάληψις
ἢ τοῦ Κυρίου θεωρίας πρόξενος.

ΟΣ

In tit. Ἦχος πλ. β' κλπ. transposui: Ὁ εἰρμός, ἦχος πλ. β', πρὸς· ἢ τὸ χαῖρε.
Μνήσθητί μου... ΟΣ

ς' 1. νυκτὸς ΣΡ.Ϟ.

η' τῆς Ἀναλήψεως in mrg.

δ' 1-3. Ἰωάν. α' 32. Πρβλ. Ματθ. γ' 16. Μάρκ. α' 10. Λουκ. γ' 22.

ς' 1. Λουκ. ε' 5. Ἰωάν. κα' 3.

ζ' 1-2. Λουκ. ε' 6. Ἰωάν. κα' 6.

⟨θ'⟩

1 Ὑγιῶς τὰ αἰσθητὰ πρὸς θεωρίαν
ἀνατείνων, ἀνέλκεις τὴν αἴσθησιν
σὸν τῇ καρδίᾳ πρὸς νοητὸν στερέωμα.

⟨ι'⟩ τῶν Πατέρων.

1 Μύρον θεῖον τῶν ὁρθῶν ὑμῶν δογμάτων
ὁσφρανθεῖσα πᾶσα ἡ ὑψ' ἥλιον,
Πατέρες θεῖοι, αἰρέσεις βδελύττεται.

⟨ια'⟩, τριαδικόν).

1 Νῦν Τριάδα ὁμοούσιον λατρεύει
πᾶσα κτίσις σπουδῇ ὑμῶν, ἅγιοι,
Υἱόν, Πατέρα καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

⟨ιβ'⟩ Θεοτοκίον).

1 Ἐκ Πατρὸς τόν τε Υἱόν σου καὶ τὸ Πνεῦμα
προϊέναι, Παρθένε, πιστεύομεν,
ἐν τῇ Τριάδι ἀρχὴν μίαν σέβοντες.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ.

Μνήσθητί μου.

⟨ιγ'⟩

1 Ἰλυσπώμενος ὡς χοῖρος τῷ βορβόρῳ
τῶν ἀθέσμων λογισμῶν καὶ πράξεων,
ὄρῶν εἰς ὑψος οὐδόλως ἀνέχομαι.

⟨ιδ'⟩

1 Σαντῆς ὄρα τὴν αἰσχύνην, ψυχὴ, τότε
ὅταν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς τοῦ κρίναι σε,
ὄν τρόπον εἶδες αὐτὸν ἀνερχόμενον.

⟨ιε'⟩

1 Ἡ Ἀνάληψίς σου τῆς οἰκονομίας

ΟΣ

ι' τῶν Πατέρων in mrg. || 2. ἡ ὑψ' ἥλιον Σ: οἱ ὑψ' ἥλιον Ο.
ιγ' 1. Ἰλυσπώμενος correxi: Ἰλισπώμενος ΟΣ.

ιγ' 1. Β' Πέτρ. β' 22.

ιδ' 2-3. Πράξ. α' 11.

πάσης ἔστι σφραγίς, καταναγάζουσα
πλουσίως, Λόγε, τοὺς ταύτη πιστεύοντας.

⟨ις'⟩

1 Νεύματί σου τῶν παθῶν τὸ σκότος, Σῶτερ,
σκεδασθήτω ἀπὸ τῆς καρδίας μου
καὶ νέφος θεῖον περικυκλωσάτω με.

⟨ιζ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ἀρπαγήσονται οἱ δίκαιοι πρὸς μέσον
τὸν ἀέρα τοῦ σοῦ πρὸς ὑπάντησιν
Υιοῦ, Παρθένε, οἷσπερ κἀμὲ σύνταξον.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

Μνήσθητί μου.

⟨ιη'⟩

1 Νυνὶ ἕκαστος ἐργάζεται λαθραίως
ἐν καρδίᾳ τὰ κρείττω καὶ χεῖρονα,
ἃ θριαμβεύσει τὸ μέλλον κριτήριον.

⟨ιθ'⟩

1 Ἀρραβῶνα μὴ λαβὼν ἐλευθερίας
ἐν καρδίᾳ τῆς σῆς, Λόγε, χάριτος,
ἐλπίδι ποία τότε ὑπαντήσω σοι;

⟨κ'⟩

1 Λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι, Λόγε, δίδου,
ἵνα κλαύσω τὴν πρόψην ἀμέλειαν,
τὴν κατασπῶσαν εἰς Ἄδου τὸ βάραθρον.

⟨κα'⟩

1 Ἡ Ἀνάληψις ὁδὸν πρὸς σωτηρίαν
διδασκέτω, ὡς πίστις καὶ βάπτισμα
καὶ θεῖαι πράξεις ἡμᾶς ἄνω φέρουσιν.

⟨κβ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ψυχοφθόρων παθημάτων λύτρωσαί με,

ις' 1-3. Πρβλ. Ἑσ. νη' 10.

ιζ' 1-3. Α' Θεσ. δ' 17.

ιθ' 1. Β' Κορ. α' 22. Ἐφεσ. α' 14. Πρβλ. Ἰακ. β' 12.

κ' 2-3. Πρβλ. Ἐβρ. β' 3.

Θεοτόκε, καὶ δός μοι μετάνοιαν,
τὴν δαπανῶσαν αὐτῶν τὴν ἐνέργειαν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ.

Μνήσθητί μου.

⟨κγ'⟩

1 Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀνελήφθη,
οὗ τὸ ἄκρον ἐλαίας ἐπώνυμον,
ἣ δὲ γε βάσις Κοιλὰς κλαυθῶνος λέγεται.

⟨κδ'⟩

1 Νεύσει πάλιν τοῦ δεσπότη, ἐν ἐκείνῳ
ἔσται τότε τὸ μέλλον κριτήριον·
ψυχὴ μου, σπεῦσον φυγεῖν τὴν ὑπώρειαν.

⟨κε'⟩

1 Λαμπρᾶ, Σῶτερ, ἐν νεφελῇ ὡς ἀνῆλθες
καὶ ἀνθρώποις παρέξεις προσόμοιον
πρὸς τὴν φοικιτὴν σου ὑπάντησιν ὄχημα.

⟨κς'⟩

1 Ὁσιότης ἐντολῶν ἰᾶται πάθη
τῆς καρδίας, τὰ θεῖα δὲ δόγματα
κουφίζει ταύτην πρὸς γνῶσιν τὴν ἔνθεον.

⟨κζ'⟩ θ(εστοκίον).

1 Γέμον λύσσης μὴ προϊσχωμαι τὸ σῶμα,
ἐμποδίζον πρὸς κρείττω κατάστασιν,
Πορθένε, ταύτης τὸ πλεῖστον κατεύνασον.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Μνήσθητί μου.

⟨κη'⟩

1 Ἐν καρδίᾳ τὸν Χριστὸν νυνὶ καθάπαξ
ἐσχηκότες ἡμεῖς πρὸς τοῦ Πνεύματος
συνδοξασθέντες τότε ἀρθησόμεθα.

κγ' 1-2. Πράξ. α' 12. 3. Ψαλμ. 83 (84), 7.

κδ' 1-2. Δαν. (Σωσ.), ζ' 10.

κε' 1. Πράξ. α' 9. 2-3. Α' Θεσ. δ' 17. Πρβλ. Πράξ. α' 11.

κη' 1-2. Ρωμ. ε' 5. Πρβλ. Β' Κορ. 22. 3. Κολ. γ' 4. Πρβλ. Α' Πέτρ. δ' 13.

⟨κθ'⟩

1 Πῶς τὴν μέμψιν οἶσω, Λόγε, ὅταν εἴπῃς,
τὸ σὸν μέρος ὑπῆρξέ μοι ἔωλος
ἢ οἰκονομία ἀνιάτου μείναντος;

⟨λ'⟩

1 Ἀνελήφθῃς μετὰ σώματος ἐν δόξῃ,
ἵν' ἐλκύσῃς καμὲ πρὸς τὰ ἴδια,
εἰς γῆν ἐγὼ δὲ οἶα σκώληξ σύρομαι.

⟨λα'⟩

1 Θαυμασιῶς ὑπέλαβέ σε ὡς νεφέλη
ἀνιόντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
τὸ συμπαρόν σοι κατ' οὐσίαν, Δέσποτα.

⟨λβ'⟩

1 Ὡσπερ πέφυκε προΐσχεσθαι τὸ δένδρον,
ἃ καρδιά χειμῶνος ἐκρούπτετο,
ἕκαστος οὕτω δείξει τὰ βουλευμάτα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

Μνήσθητί μου.

⟨λγ'⟩

1 Νῦν εὐήριον πρὸς πράξεις σου τὸ σῶμα
θείας ἔχε, καὶ οὕτως αὐτόματος
ὁ νοῦς δραμεῖται πρὸς γνῶσιν τὴν ἔνθεον.

⟨λδ'⟩

1 Ζημιούται ὁ μὴ γνοὺς ἐντεῦθεν ἤδη
ἐν καρδιά τὴν θείαν ἐνέργειαν
τῆς σῆς, Χριστέ μου, σεπτῆς Ἀναλήψεως.

⟨λε'⟩

1 Ἢδὲ μὲν ἰδεῖν σκεπόμενον τὸ σῶμα,
ὡσπερ δένδρον καρποῖς καὶ τοῖς ἄνθεσιν,
ᾧπερ ἐνταῦθα πνεύματι ἐκτήσατο.

ΟΣ

κθ' 1. εἴπῃς Σρ.σ.

λα' 1. ὑπέλαβες Σ.

λα' 1-2. Πράξ. α' 9.

⟨λς'⟩

1 *Τίς μὴ κλαύσει τὸν σκεπόμενον δὲ πάλιν,
ὃ ἐνταῦθα σκότος προσεκτήσατο
ἐκ τῶν ἀθέσμων ἐν καρδίᾳ πράξεων;*

⟨λζ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ὡς τὴν μίαν ἀρχὴν λύοντας Τριάδος
τοὺς φρονοῦντας, κόρη, ἐκπορεύεσθαι
καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὸ Πνεῦμα, κατάβαλε.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός· Μνήσθητι ἡμῶν.

⟨λη'⟩

1 Ὡς ἔτι ἐν βίῳ ἔχοντες ἐλπίδα
ἐλέει τῷ σῶ, Χριστέ, καὶ μετανοία
τὸ κατ' εἰκόνα καθάραι, ὑπὲρ τῶν πίστει
κεκοιμημένων δυσωποῦμέν σε.

⟨λθ'⟩

1 Νεκροὶ καὶ τὰς ψυχὰς αἰνεῖν σε οὐ τολμῶσιν,
οὗς ἁμαρτιῶν καθείλωνσε τὸ βάρος
εἰς τὰ τοῦ Ἄδου, διὸ οἱ ζῶντες, οἰκτίρμον,
ὑπὲρ αὐτῶν νῦν ἱκετεύομεν.

⟨μ'⟩

1 Λόγε, τῶν ὀρθῶς εἰς σὲ πεπιστευκότων
μηδένα τὸν διπλοῦν ἐάσης ὑποστῆναι
θάνατον, δοὺς δὲ συγγνώμην ἁμαρτημάτων,
ζωὴν παράσχου τὴν αἰδίον.

⟨μα'⟩

1 Ὑπὲρ τῶν νεκρῶν οἱ ζῶντες δυσωποῦμεν,
Σῶτερο, τῶν παθῶν τὸ σκότος μὴ καλύψῃ,

ΟΣ

λη' in tit. Καὶ οὗτος πρὸς τό, Ἐξ ἔρους κατασκίου: πρὸς Ἐξ ἔρους κατασκίου Ο
mrg.

λθ' 2. καθείλωνσε Σ.

λη' 1. Β' Κορ. γ' 12, ι' 15. Α' Ἰωάν. γ' 3.

μ' 2-3. Ἀποκ. β' 11, κ' 6.

ἀλλ' ἢ τοῦ θείου σου Πνεύματος κνκλωσάτω
λαμπρότης τούτους ἢ αἶδιος.

⟨μβ'⟩

1 Σύγγνωθι, Σωτήρ, τοῖς πίστει κοιμηθεῖσι
μόνης γεγονώς τῆς σῆς φιλανθρωπίας,
καὶ τὴν ἀπότομον κατ' αὐτῶν λύσας ψῆφον
τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

⟨μγ', τριαδικόν⟩.

1 Ἰχνος ἢ ψυχὴ τῆς σῆς εἰκόνοσ φέρει
τοῦ τριαδικοῦ, Θεότησ, τῶν προσώπων,
ζωτικὸν λόγον καὶ πνεῦμα προῖσχομένη,
ἦν ἔυπωθεῖσαν νῦν ἀπόσμηξον.

⟨μδ'⟩ θ(εστοκίον).

1 Νόμοσ θαναστωῶσ, ἢ λύσασα θανάτου,
Δέσποισα, πιστοῦσ, τοῦσ ζήσαντασ ἐραθῶμωσ,
ὑπερφνωῶσ αὐτοῦσ σῶσον καὶ τεθηγηκότασ,
Χριστιανῶν σὺ τὸ προσφύγιον.

ΟΣ

μβ' 3. τὴν κατ' αὐτῶν δὲ ἀπότομον λύσασ ψῆφον fortasse scribendum m. g.

μγ' 3. λόγον καὶ πνεῦμα: πνεῦμα καὶ λόγον Σ.

μδ' 4. σὺ τῶ: σὺ γὰρ Ο.

Η΄.

Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Μακαρισμοί, ὧν ἡ ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΔΛΕΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ.

Ἦχος βαρύς. Ὁ εἰρμός· Ὁραῖος ἦν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ.

⟨α΄⟩

1 Μέγας Θεὸς ὄντως νῦν ἐγνώσθης
 ὁ Παράκλητος πᾶσι σαφῶς,
 σημείοις παραδόξοις οἰκονομῶν ἡμῶν τὴν σωτηρίαν,
 σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ,
 5 ἔχων τὴν ἐκπόρευσιν ὅθεν Υἱὸς τὴν γέννησιν.

⟨β΄⟩

1 Ἀρχῆς μιᾶς προσκυνοῦντες κράτος,
 τὸν Πατέρα γεννᾶν τὸν Υἱόν,
 τὸ Πνεῦμα τε προβάλλειν οὐσιωδῶς ὁμολογοῦμεν ὄντως·
 οὕτω γὰρ εἴρηκε Χριστός,
 5 ὃς ἐθεολόγησε πρῶτιστος τὰ ἴδια.

⟨γ΄⟩

1 Τὸ ἰδικὸν τοῦ Πατρὸς προβάλλει
 τό τε Πνεῦμα, Υἱόν τε γεννᾶν·
 καὶ γὰρ τῆς μοναρχίας οὕτως ὑμνεῖν ἐπέγνωμεν τὸ κράτος,
 οὐ δύο λέγειν τὰς ἀρχάς,
 5 προβολὴν προσνέμοντας καὶ Υἱῷ τοῦ Πνεύματος.

ΟΣΛ

In tit. Ἦχος βαρύς. Ὁ εἰρμός transposui.

γ΄ 5. προσνέμοντας: προσνέμοντες fortasse corrigendum.

⟨δ'⟩

- 1 Θεαρχικῆς ἐν ἡλίῳ τύπος
 τριφεγγυῶς τῆς οὐσίας ἐστίν·
 ὡς γὰρ ἐκεῖνος φέρει ἐξ ἑαυτοῦ ἀκτίνα φῶς τε ἅμα,
 οὕτω Πατὴρ καὶ τοῦ Υἱοῦ
 5 ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος μόνη ῥίζα πέφυκεν.

⟨ε', θεοτοκίον⟩.

- 1 Ἄγαν ὀρθὸν τὸν Υἱὸν δοξάζειν,
 τὸν σαρκὶ ἐκ παρθένου μητρὸς
 τεχθέντα ἐπ' ἐσχάτων, τοῦ συμφυοῦς αὐτῷ μεταδιδόντα
 Πνεύματος, ὥσπερ τοῦ φωτὸς
 5 φύσει μεταδίδωσιν ἢ ἀκτὶς τοῖς κτίσμασιν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ.

ᾠραῖος ⟨ἦρ⟩.

⟨ς'⟩

- 1 Ἰσθι ὡς ἐξ τὰ ῥητὰ τυγχάνει,
 ἃ δοκεῖ τοῖς Λατίνοις δηλοῦν
 τὸ Πνεῦμα ὡς προβάλλει καὶ ὁ Υἱός, μηδὲ ὡς διαιροῦσι
 τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ
 5 τὴν κυρίως ὑπαρξιν δώρων ἀφ' ὧν δίδωσιν.

⟨ζ'⟩

- 1 Οὐκοῦν φησὶν ὁ Χριστός· ἐγὼ τε
 ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμέν· πέμψω δὲ
 τὸ Πνεῦμα· λήφεται δὲ ἐκ τοῦ ἐμοῦ· ἐμὰ Πατρός τὰ πάντα·
 Χριστὸς τὸ Πνεῦμα ἐμφυσᾷ·
 5 τοῦ Υἱοῦ δὲ εἴρηκε Πνεῦμα ὁ ἀπόστολος.

⟨η'⟩

- 1 Συλλογισμοὺς ἐκ τῶν ἐξ ῥημάτων
 τούτων πλέκειν πειρῶνται ἡμῖν,

ΟΣΛ

ζ' 3. λήψεται L.

η' 3. προβολὲς L

ε' 2-3. Λουκ. β' 6-7.

ζ' 1-5. Ἰωάν. ι' 30, ις' 7, ις' 14, 15, κ' 22. Γαλ. δ' 6.

ὡς προβολεὺς τυγχάνει καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Πνεύματος· ἀλλ' ἴσθι,
ὡς οὗτοι οἱ συλλογισμοὶ
5 λίαν ἀσυλλόγιστοι τοῖς πιστοῖς ἐλέγχονται.

⟨θ'⟩

1 Ἀπόκριναι πῶς νοεῖς τὸ εἶναι
τὸν Πατέρα τὸ ἐν καὶ Υἱόν;
Εἰ γὰρ ἐρεῖς τῇ φύσει, καὶ δεῖ λοιπὸν τοῦ Πνεύματος ἐπίσης
ἔχειν ὁμοῦ τὴν προβολήν,
5 ἄλλης λέγεις φύσεως τὸ Πνεῦμα ὡς ἔοικεν.

⟨ι'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Δέχομαι δέ σε φρονεῖν τὸ Πνεῦμα
τῷ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμφυές·
οὐκοῦν ἐχοῖν τὸ Πνεῦμα, ὡς καὶ αὐτοί, προβάλλειν ἄλλο πάλιν,
ἢν ἡ Τριάς δειχθῇ τετρας.
5 Θεοτόκε, ῥῦσαί με τοιαύτης αἰρέσεως!

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ᾠδαίος ⟨ἦν⟩.

⟨ια'⟩

1 Εἰ δὲ φρονεῖς ἐν τῇ ὑποστάσει
τὸν Πατέρα τελεῖν καὶ Υἱόν,
ὡς εἶναι ἀμφοτέρους πρόσωπον ἐν, συναλοιφήν εἰσάγεις
τὴν Σαβελλίου δυσσεβῶς·
5 ὅθεν ἀποφθάρηθι ἐξ ἡμῶν ἐς κόρακας.

⟨ιβ'⟩

1 Ἴσον κακὸν φυσικῶς τὸ λέγειν,
ἢ καὶ πάλιν ὑποστατικῶς,
προέρχεσθαι τὸ Πνεῦμα καὶ ἐξ Υἱοῦ· ἢ σύνθετον γὰρ ἔσται,
ὡς ἐκ τῶν δύο προῖόν,
5 ἢ καὶ ἐξ αὐτοῦ πάλιν αὐτὸ ἐκπορεύεται.

ΟΣΛ

ια' 3. ὡς εἶναι: ὡς εἶ L. || 5. ἐς: εἰς L.
ιβ' 5. ἐκπορεύεται ΟΣ: ἐκπορεύεται L.

<ιγ'>

- 1 Πᾶσαν κοινήν φύσιν καὶ οὐσίαν,
οὐ γεννώσαν, οὐ προβλητικήν,
τὴν ἄκτιστόν τε νόει καὶ τὴν κτιστὴν ἀτόμων οὐκ αἰτίαν
οὐχ ὑποστάσεως τινός,
5 ἀλλὰ ὑποστάσεως πάντως τὴν ὑπόστασιν.

<ιδ'>

- 1 Νοεῖς δὲ πῶς, ὁ μινῶς τὰ πάντα,
ἐκπορεύσει τὴν πέμψιν ταυτόν;
καὶ γὰρ εἰ ἀντιστρέφει, καὶ ὁ Υἱὸς φησὶν ἀπέσταλκέ με,
Κύριος πνεῦμά τε αὐτοῦ,
5 ὥστε ἐκπορεύσουσι τὸν Υἱὸν ἀμφοτέροι.

<ιε'> θ(εοτοκίον).

- 1 Ἐκπορευτὰ ἔσονται σοι πάλιν
τὰ πεμπόμενα λειτουργικὰ
πρὸς τὰς διακονίας· καὶ πρὸς Χριστοῦ οἱ μύσται καὶ προφηταὶ
πεμπόμενοι ἐκπορευτοί·
5 Θεοτόκε, ἴσαι τὴν τοιαύτην πῆρωσιν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ.

ᾠραῖος <ῆν>.

<ις'>

- 1 Ὑλὴν πυρός, τροφήν, αἰωνίου
ἀναγκαίως οἱ συλλογισμοὶ
σωρεύουσί σοι οὗτοι· λανθάνεις γὰρ συνάγων ἢ τῆ κτίσει
τὸ κτίσαν ταύτην κοινωνεῖν,
5 ἢ εἰς τὴν θεότητα τὴν κρίσω ἀνάγεσθαι.

<ιζ'>

- 1 Μίαν δηλῶν τῆς Τριάδος φύσει
τὴν ἐνέργειαν, βούλησιν τέ,
ὁ Λόγος πέμψειν εἶπε παρὰ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα, ὅστις δ' αὖθις

ΟΣΛ

ιγ' 4. ὑποστάσεως ΟΣ: ὑποστέως L.

ις' 3. σωρεύουσι Ο: σωρεύσουσι ΣL.

ιδ' 3-4. Πρβλ. Λουκ. 8' 18. Ἰωάν. ε' 36, κ' 21.

ιε' 2-3. Ἐβρ. α' 14.

ιζ' 3. Ἰωάν. ις' 7. 5. Ἰωάν. ιε' 26.

δεικνὺς ὁ αἴτιος αὐτοῦ
 5 παρὰ τοῦ Πατρὸς ἔφη τοῦτο ἐκπορεύεσθαι.

⟨ιη'⟩

1 Ἄμα, δηλῶν τὸ τοῦ Παρακλήτου
 αὐτεξούσιον, εἶπεν ἔλθεῖν
 τὴν εὐδοκίαν δ' αἰθίς τὴν τοῦ Πατρὸς, αὐτοῦ τε πέμψειν ἔφη,
 ὅστις ἰδίᾳ δὲ αὐτοῦ
 5 ὁ κυρίως αἴτιος, ὕστερον προσέθηκεν.

⟨ιθ'⟩

1 Τῷ δὲ εἰπεῖν ἐξ ἐμοῦ λαμβάνει,
 τὰ κοινὰ τοῖς τρισὶ φανεροῖ,
 παντοίων χαρισμάτων διανομᾶς· ταῦτα φησὶν ἃ ἔχει
 ὁ γε Πατὴρ ἐμὰ ἐστίν·
 5 ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἴδιον, ὅπερ ἡ ἐκπόρευσις.

⟨κ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Ὁ μὲν διδοὺς ὁ Υἱὸς τυγχάνει,
 τὸ δὲ Πνεῦμα ἐστὶ τὸ λαβόν,
 ληφθὲν ἡ ἀγγελία· ποῦ σοι λοιπὸν ἐκπόρευσις νοεῖται
 τοῦ Πνεύματος καὶ τοῦ Υἱοῦ;
 5 Θεοτόκε ἴθνησον αὐτοὺς πρὸς τὴν ἀλήθειαν!

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ.

ᾠραῖος ⟨ῆν⟩.

⟨κα'⟩

1 Συνομαρτεῖ τῷ Υἱῷ τὸ Πνεῦμα
 κατ' οὐσίαν συνὸν εἰσαεῖ·
 διὸ αὐτὸς τοῖς μύσταις καὶ ἐμφυσᾷ, τῇ συνεργίᾳ τούτου,
 χάρις τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν
 5 παρασχὼν τὰ πταίσματα τούτοις, ὡς φιλόανθρωπος.

ΟΣΛ

ιθ' 3. φησὶν: φυσὶν L.

κα' 1. συνομαρτεῖ scripsi: συνομαρτοῖ O σομαρτοῖ ΣL.

ιη' 3. Ἰωάν. ιε' 26.

ιθ' 1. Ἰωάν. ις' 14. 3-4. Ἰωάν. ις' 15.

κα' 3. Ἰωάν. κ' 22. 4-5. Ματθ. ιη' 18.

⟨κβ'⟩

- 1 Πνεύματα δὲ τὴν Γραφὴν καλοῦσαν
ἴσθι καὶ τὰς αὐτοῦ δωρεὰς
καὶ τῇ δμωνυμία σὺ μὴ πλανῶ· μὴ ἄρα ὑπὸ χρόνον
τὴν οὐσιώδη ἀγαγὼν
5 λάθης καὶ ὑπέρχρονον Πνεύματος ἐκπόρευσω.

⟨κγ'⟩

- 1 Ἀκούεις δὲ καὶ τῷ πρωτοπλάστῳ
ἐμφυσήσαντα πάσαι Χριστόν·
ἄρ' οὖν τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ τῷ Ἀδὰμ ἐνέθηκεν ὁ Λόγος,
ἢ συνεργία τῇ αὐτοῦ
5 λογικὴν πῶς δέδωκε ψυχὴν τῷ προπάτορι;

⟨κδ'⟩

- 1 Ῥῆσις Χριστοῦ, πρὶν αὐτὸν ἀπάραι
τὸν Παράκλητον μὴ κατελθεῖν·
πῶς οὖν αὐτὸς τὸ Πνεῦμα οὐ χάριν τὴν οἰκείαν ἐδεδώκει
οὐδέπω τῆς Πεντηκοστῆς,
5 καθ' ἣν ἐπεδήμησεν, οὔσης ὁ Παράκλητος;

⟨κε'⟩ θ(εοτοκίον).

- 1 Ὅρεξον νῦν χεῖρα, Θεοτόκε,
τοῖς μὴ λέγουσιν ἐκ τοῦ Πατρὸς
τὸ Πνεῦμα ἔχειν μόνον ὑπαρκτικὴν τὴν πρόοδον, προχεῖσθαι
φυσικῶς δὲ καὶ τοῦ Υἱοῦ,
5 εἰς ἡμῶν ὠφέλειαν χρονικὴν κατ' ἔμφασιν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ᾠραῖος ⟨ἦν⟩.

⟨κς'⟩

- 1 Υἱοῦ γε μὴν τὸ λέγεσθαι Πνεῦμα
τῆς ἐνώσεως σημαντικόν,
τῆς οἰκειώσεώς τε τῆς φυσικῆς οὐκ εἶ τι κατὰ φύσιν

ΟΣΛ

κε' 3. τὴν ante πρόοδον ΣΛ: καὶ Ο || 4. κάκ: κάν ΣΛ.
κς' 3. οἰκειώσεως: οἰκειώς L || 5. τοῦτο: τούτου L.

κβ' 1-2. Ἑσ. ια' 2.

κγ' 1-2. Γέν. β' 7.

κδ' 1-2. Ἰωάν. ις' 7.

κς' 1. Γαλ. δ' 6.

καὶ γὰρ ᾠκεῖται τινί·

5 τοῦτο ἐξ ἐκείνου γε καὶ τὸ εἶναι κέκτηται.

⟨κζ'⟩

1 Σοφίας δὲ καὶ βουλῆς τὸ Πνεῦμα,
τῶν λοιπῶν τε αὐτοῦ δωρεῶν
ἐμπορευτὸν ἂν εἴη μέρει τῷ σῶ, ὡς μὴ τὸ Πνεῦμα εἶναι
τῶν χαρισμάτων τῶν αὐτοῦ
5 ῥίζαν τε καὶ αἴτιον, ἀλλ' αὐτὰ τοῦ Πνεύματος.

⟨κη'⟩

1 Ἴδε, λοιπόν, καὶ τὰ πρὸς τι πάντα
ὡς ἀλλήλων ὑπάρχει φαμέν,
φυγὰς τε ἡμετέρας ἡμῶν αὐτῶν, τοῦ Ἀβραάμ Θεόν τε,
ἄτινα δὴ οὐκ ἐξ αὐτῶν,
5 ὣν περ εἶναι λέγεται, κέκτηται τὴν ὑπαρξιν.

⟨κθ'⟩

1 Ἀπειροῦται ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις
τὸ τὰ δύο μονάδος ἀρχὴν
ὑπάρχειν πῶς οὐκ ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Πνεύματος προβλήτωρ;
μόνος γὰρ φύσει ὁ Πατήρ
5 ἀμφοτέρων αἴτιος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος.

⟨λ'⟩ θ(εοτοκίον).

1 Νοῦς ὁ Πατήρ, ὃν ἀχρόνως Λόγον
προεξέλαμψε, τοῦτον ἐκ σοῦ
τεχθῆναι, Θεοτόκε, ἐπευδοκεῖ· ὡς ἂν ἀνθρώπους ἅμα
εἰς ἐν ἀγγέλοις ἀγαγὼν
5 κτίσμασι χαρίζεται τοῖς πᾶσι τὴν θέωσιν.

ΟΣΛ

κη' 3. Θεόν τε: θύτε L || 4. δὴ: τὸ Σ || 5. κέκτηται L.

λ' 5. κτίσμασι: κτίμασι O.

κζ' 1. Ἦσ. ια' 2.

κη' 3. Ἐξ. γ' 3. Πρβλ. Ματθ. κβ' 32.

λ' 3-4. Ἰωάν. ιζ' 21. Πρβλ. Ἰωάν. ια' 52.

Θ'.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

〈Μακαρισμοί, ὧν〉 ἢ ἀκροστιχίς·

ΜΑΤΘΑΙΟ[Σ ΥΜΝΟΝ ΟΓΔΟΟΝ ΧΡΙΣΤῶ ΦΕΡΕΙ, ΜΟΝΑΧΟΣ].

Ἦχος πλ. δ'. 〈Ὁ εἰρμός·〉 Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ.

〈α'〉

1 Μέσον κρεμασθεὶς Χριστὸς ληστῶν τῶν δύο
 τοὺς τε Ἐθνικοὺς καὶ τοὺς ἐξ Ἰουδαίων,
 τὸν φυσικὸν καὶ γραπτὸν πατήσαντας νόμον
 ἐδήλου, ἄγων εἰς ἐπίγνωσιν.

〈β'〉

1 Ἄδης ὡσπερ τις τὸ βάθος τῆς καρδίας
 σκότει τῶν παθῶν τὸν νοῦν ἐγκλειστον ἔχει,
 οὗ κατιῶν ὁ δεσπότης ἐγείρει σῶζων
 τὸν εἰσαεὶ τούτου δεόμενον.

〈γ'〉

1 Τύπος τὸ πεσεῖν ἐν κήπῳ, τοὺς Ἑβραίους,
 Σῶτερ, τοὺς τὴν σὴν ἀναίρεσιν ζητοῦντας,
 τῆς τοῦ Ἀδὰμ πτώσεως πάλαι ἐν Παραδείσῳ,
 ἦν θεραπεύεις τοῖς σοῖς πάθεσιν.

〈δ'〉 μαρ(τυρικόν).

1 Θρόνῳ τοῦ Θεοῦ εἰδότες, ἀθλοφόροι,
 φύσιν τὴν ἡμῶν ἐνδόξως ἰδρυμένην,
 ἀγιασθεῖσαν σταυροῦ τοῖς πάθεσι προῶτον,
 διὰ παθῶν αὐτῆ ἠνώθητε.

ΟΣ

In tit. Μακαρισμοί, ὧν addidi.

α' 1. Ἰωάν. ιθ' 18.

γ' 1. Ἰωάν. ιη' 6. 3. Πρβλ. Γεν. γ' 6.

δ' 1-2. Ματθ. ιθ' 28. Πρβλ. Ἀποκ. γ' 21.

⟨ε΄, μαρτυρικόν⟩.

1 Ἄθλησις ὑμῶν ὡς γέφυρα, γενναῖοι,
ᾧφθη πρὸς Χριστὸν ὑμᾶς διαπερῶσα·
τρίβον ἦν ᾧδευσε γὰρ αὐτὸς διελθόντες
ἀπλανῶς τούτῳ καὶ ἠνώθητε.

⟨ς΄, τριαδικόν⟩.

1 Ἴσον τὸ κακὸν κακ τοῦ Υἱοῦ τὸ λέγειν
ὑποστατικῶς ἢ φυσικῶς τὸ Πνεῦμα·
ἢ γὰρ τὸ φύσει ἀπλοῦν σοι σύνθετον ἔσται
ἢ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκπορευθήσεται.

⟨ζ΄, θεοτοκίον⟩.

1 Ὄνασθαι ζωῆς, Παρθένε, τῆς ἀφθάρτου,
δός μοι καὶ ψυχῆς νεκρῶσαι τὴν κακίαν
καὶ μὴ νεκρὸν ἀναστῆναι καὶ ἐκ θανάτου
μικροῦ ἀφίχθαι εἰς τὸν μέγιστον.

.....

ΟΣ

ε΄ 3. fortasse τρίβον αὐτὸς γὰρ ἦν ᾧδευσε διελθόντες scribendum.

ς΄ 4. αὐτοῦ Ο.